

ALADIN - BUCURIA COPIILOR

(Daniela Caraman Fotea – 16 iunie 2016)

Lampa fermecată a lui Aladin a fascinat generații. O face încă, pe scene din Statele Unite și Marea Britanie. Acum și la București. Evident, sub alte înveșmântări. Ce de au mai izvorât din ea... averi, bunuri de tot felul... întrupări ale celor mai ascunse dorințe omenești...

În montarea datorată fanteziei (inepuizabile) a SMARANEI OȚEANU BUNEA, lampa veghează o nouă ctitorie culturală adresată celor mici (dar și mai mari), ai capitalei: TEATRUL **STELA POPESCU**. De ce Stela? Pentru că această eminentă prezență a scenei românești joacă de 10 ani (și) pentru copii, iar înzestrarea ei actricească, talentul și succesul cu care abordează varii direcții ale dramaturgiei, sunt notabile. Cei care o iubesc sunt și cei tineri și cei maturi și cei vârstnici (nu mai vorbesc de ...prichindei). Alegerea numelui titularizant este așadar, cum nu se poate mai bine venită. Bravo, Smaranda Oțeanu Bunea, director-fondator, REVERENȚĂ Primăriei Generale a Bucureștilor...

La Palatul Național al Copiilor, care sub directoratul general al lui Radu Anghel Vasiliu, găzduiește mii de vârstare tinere din școli ori grădinițe, în 13, 14 și 15 iunie au avut loc spectacole (jucate cu casa închisă), ce se constituie într-o avanpremieră pentru stagiunea românească de toamnă, care, după examene, vacanțe, anunță evenimente de atracție.

Copiii au primit ceea ce își doreau: ritm, culoare, mișcare în perpetuum (trupa de balet a teatrului Stela Popescu este remarcabilă). În subtext, se strecoară, pe nesimțite, MORALA: libretul, având ca pretext povestea lui Aladin, acreditează logo-ul instituției: PREȚUIEȘTE VALOAREA... Și așa, spune în deschidere Stela Popescu (în spectacol mama lui Aladin) copiii vor învăța ce este frumusețea, să o deosebească de cele urâte.

În cazul de față, frumusețea vine și de la armonia vocilor solistice: iată câteva: **Ștefan Popov** - vrăjitorul, **Roberta** - Jasmina, **Bogdan, Gaby Doha**, trio-ul **Dani Filipescu, Andrei Lazăr, Jennifer Dumitrașcu**. Remixul Yamaha pe tema celebrului Marș turc de Mozart introduce în lumea orientală cu farmecul și puterea ei de seducție ritmică, de mișcare coregrafică (demersul lui Ștefan Soare obține aplauze la scenă deschisă); nu mai vorbesc de dansurile care se desfășoară între rândurile sălii, de plăcerea cu care copiii se mișcă pe melodiile năvalnice. Ale lui **Roman Vlad**, semnatarul partiturii originale, au arome de șlagăr, vor fi fredonabile. Tabloul este susținut de costumele **Vioricăi Petrovici** - director de imagine, care, sunt ca întotdeauna, benefic surprinzătoare (adidași la ... șalvari!).

Introducerea episodului cu păpuși în desfășurarea scenică (pentru a concentra acțiunea) aduce o altă interesantă dimensiune derulării poveștii. Iar Stela este atât de tânără, de convingătoare în ce spune, ce cântă, ce face pe scenă!

Regia lui CĂTĂLIN VOINEAG recomandă profesionalitatea.

Ar mai fi multe de spus (remarcabil și solistul din balet care își spune, ca nume de scenă Brian Best, dar și Alis Gheorghe. Alte detalii însă, la toamnă... Fiecare dintre protagoniști merită aprecieri.

Așadar, acest teatru are viitorul deschis și pentru a capacita și îndrepta tinerimea către ceea ce dorim cu toții să dobândească: spre VALORI. Reacția sălii, entuziastă, cu aplauze sacadate, dans, replici cu cei de pe scenă, au fost ARGUMENTELE unui succes...educativ, de încântare pentru spectatori, ansamblu și mai ales pentru ctitori, de confirmare pentru cei care îi sprijină, apreciindu-le menirea. APLAUZE!

PS. Sper să vedem reportajele cu **Aladin** la toamnă, pe Tvr, în realizarea Yvonei Cristescu, teleastul elitist al imaginii.